

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU

Amruševa ul. 2/II,
HR-10 000 Zagreb

Zagreb, 23. ožujka 2022.

Poslovni broj: St-336/2012

Stečajni dužnik: Stečajna masa iza RO-RO PROJEKT d.o.o. - u stečaju, sa sjedištem u Zagrebu, Gredička 23, OIB: 39203699681, koju po zakonu zastupa stečajna upraviteljica Irena Kelava

Stečajni vjerovnik: Blue Iris Resolution d.o.o. (ranije tvrtke: HETA Asset Resolution Hrvatska d.o.o.), sa sjedištem u Zagrebu, Slavonska avenija 6a, OIB: 87064273078, koje po generalnoj punomoći deponiranoj kod Trgovačkog suda u Zagrebu pod brojem Su-666/2019 zastupa Mateja Turkman

ŽALBA STEČAJNOG VJEROVNIKA

-
1. Stečajni vjerovnik uvodno obavještava naslovni i drugostupanjski sud da je promijenio tvrtku te da umjesto dosadašnje tvrtke HETA Asset Resolution Hrvatska d.o.o., sada posluje pod tvrtkom Blue Iris Resolution d.o.o.
 2. Rješenjem posl. br. St-336/2012 od 8. ožujka 2022., naslovni sud ukinuo je odluke skupštine vjerovnika koje su donesene na skupštini vjerovnika održanoj 14. prosinca 2021. (dalje: „Pobijano rješenje“).
 3. Stečajni vjerovnik podnosi žalbu protiv Pobijanog rješenja, i to zbog:
 - bitne povrede odredaba stečajnog postupka iz čl. 354. st. 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku u vezi s čl. 6. Stečajnog zakona (1996),
 - pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja,
 - pogrešne primjene materijalnog prava.
 4. Uvodno valja istaknuti da su na predmetnoj skupštini vjerovnika 14. prosinca 2021. donesene odluke kojima se u bitnom ovlašćuje stečajna upraviteljica da s društvom Alpe-Adria posloводство d.o.o. sklopi Ugovor o ustupu - kupoprodaji tražbina kojim bi Stečajni dužnik primio novčani iznos od 600.000,00 EUR u kunsjoj protuvrijednosti, a zauzvrat bi isti ustupio novčane tražbine u odnosu na koje vodi parnične postupke, i to:
 - parnični postupak pred Općinskim sudom u Zadru pod posl. br. P-1466/2020 u kojem Stečajni dužnik tužbenim zahtjevom traži isplatu iznosa od 735.085,00 kn uvećano za zatezne kamate od 30. lipnja 2009., te

- parnični postupak pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod posl. br. P-1703/2020 u kojem Stečajni dužnik tužbenim zahtjevom traži isplatu iznosa od 20.381.316,50 kn uvećano za zatezne kamate od 26. travnja 2005.
5. Nije sporno da je Stečajni dužnik u navedenim parničnim postupcima tužbenim zahtjevom zatražio isplatu iznosa koji je ukupno višestruko veći od iznosa koji bi Stečajni dužnik primio za ustup tražbina. Stoga, uzimajući u obzir da je zajednički interes stečajnih vjerovnika namirenje u što većem iznosu, odgovor na pitanje je li predmetna odluka protivna tom zajedničkom interesu izravno ovisi o postojanju i naplativosti ustupljenih tražbina.
6. Plastično rečeno, za odgovor na pitanje je li ustup navedenih tražbina za 600.000,00 EUR povoljan „posao“ za sve stečajne vjerovnike Stečajnog dužnika, valja odgovoriti na sljedeća pitanja: i) hoće li Stečajni dužnik uspjeti dokazati postojanje svojih navodnih tražbina u parničnim postupcima koje vodi te ii) hoće li Stečajni dužnik u razumnom roku moći naplatiti te tražbine protiv tuženika.
7. S time u vezi, Stečajni vjerovnik ističe da je za ukidanje predmetnih odluka skupštine vjerovnika potrebno (moći) do razine izvjesnosti utvrditi da je odgovor na oba pitanja potvrđan.
8. Naime, Stečajni zakon (1996) izričito predviđa slučajeve u kojima stečajni sud svoje odluke može temeljiti na činjenicama utvrđenima do razine vjerojatnosti. Navedeno je propisano kod utvrđenja pretpostavki za otvaranje stečajnog postupka (čl. 39.), otuđenja poduzeća (čl. 162.), potvrđivanja stečajnog plana (čl. 247.), posebnih slučajeva pribavljanja suglasnosti stečajnog povjerenika (čl. 273.), utvrđenja povrede dužnosti (čl. 292.), opoziva oslobođenja dužnika od preostalih obveza (čl. 299.) te otvaranje posebnog stečajnog postupka u RH kao posljedici priznanja strane odluke (čl. 326.).
9. Budući da isto nije predviđeno u primjenjivoj odredbi čl. 38.f Stečajnog zakona (1996) za ukidanje odluka skupštine vjerovnika, primjenjuje se opće pravilo iz Zakona o parničnom postupku u vezi s čl. 6. Stečajnog zakona (1996) prema kojem sud donosi odluke na temelju dokazanih činjenica tj. činjenica utvrđenih do stupnja izvjesnosti.
10. S time u vezi, kako po prirodi stvari stečajni sud ne može do razine izvjesnosti utvrditi koji će biti ishod određenog parničnog postupka, a kamoli hoće li eventualno dosuđene tražbine biti naplative od tuženika, ne može se zaključiti da bi predmetne odluke skupštine vjerovnika bile protivne zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika te posljedično sud nije ovlašten intervenirati u većinsku volju skupštine vjerovnika i ukidati njenu odluku.
11. Na sličan način obrazloženo je i prvotno rješenje naslovnog suda od 17. prosinca 2021. kojim je odbijen zahtjev stečajnog vjerovnika Republike Hrvatske za ukidanje predmetnih odluka skupštine vjerovnika.
12. Međutim, povodom žalbe navedenog vjerovnika, Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (dalje: „VTS“) je rješenjem posl. br. PŽ-59/2022 od 17. siječnja 2022. ukinuo rješenje naslovnog suda od 17. prosinca 2021. U ukidnoj odluci VTS u bitnom navodi da je činjenično stanje ostalo nepotpuno utvrđeno jer naslovni sud prije donošenja odluke nije izvršio uvid u spis parničnog predmeta P-1703/2020.
13. U ponovljenom postupku naslovni sud je od stečajne upraviteljice ishodio presliku spisa Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. P-1703/2020 te u obrazloženju Pobjanog rješenja isti u bitnom navodi da ni nakon uvida u spis predmeta nije moguće ocijeniti vjerojatnost uspjeha u sporu. Pritom naslovni sud

ponavlja svoje ranije zauzeto pravno stajalište da stečajni sud nije ovlašten niti dužan procjenjivati vjerojatnost uspjeha Stečajnog dužnika u određenom parničnom postupku.

14. Stečajni dužnik ne spori pravilnost navedenog pravnog stajališta, no ističe da je uslijed navedenog pravnog stava izreka Pobjanog rješenja očito proturječna razlozima koji se navode u obrazloženju Pobjanog rješenja. Naime, ako naslovni sud smatra da nije moguće ocjenjivati vjerojatnost uspjeha Stečajnog dužnika u parničnom postupku, valjalo je odbiti zahtjev za ukidanje odluka skupštine vjerovnika.
15. Ovako imamo izreku Pobjanog rješenja iz koje proizlazi da je stečajni sud utvrdio da su odluke skupštine vjerovnika protivne zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika i obrazloženje iz kojeg proizlazi da sud ključno pitanje za takvu odluku (ishod parničnog postupka P-1703/2020) nije mogao, a niti trebao utvrđivati.
16. Da je ishod navedenog parničnog postupka ključan za donošenje odluke proizlazi ne samo iz ranije odluke naslovnog suda, već i iz odluke VTS-a koji je ukinuo raniju odluku jer naslovni sud nije izvršio uvid u predmetni spis zbog čega su odlučne činjenice ostale neutvrđene.
17. S time u vezi, Stečajni vjerovnik ističe da je naslovni sud propustio istaknuti ključne činjenice koje proizlaze iz uvida u spis parničnog predmeta P-1703/2020. Naime, ne samo da po prirodi stvari nije moguće do razine izvjesnosti utvrditi koji će biti ishod bilo kojeg parničnog postupka, iz spisa predmeta P-1703/2020 proizlazi da u tom predmetu još nije ni zaključen prethodni postupak. Dakle, u tom postupku naslovni sud naročito ne može „preuzeti“ ulogu parničnog suda i na temelju stanja spisa ocjenjivati koja bi mogla biti odluka u tom predmetu jer tužitelj i tuženik još uvijek imaju mogućnost iznijeti nove činjenice i predložiti nove dokaze.
18. Unatoč navedenom, naslovni sud Pobjanim rješenjem ukida odluke skupštine vjerovnika. S time u vezi, Stečajni vjerovnik ističe da naslovni sud takvu odluku zasniva na potpuno sporednim činjenicama čiji je značaj pogrešno protumačen.
19. Naime, naslovni sud navodi da je u ponovljenom ispitivanju jesu li donesene odluke skupštine u zajedničkom interesu svih vjerovnika posebno cijenio da je upravo Stečajni vjerovnik (ovdje žalitelj) nakon zaključenja stečajnog postupka ustrajao na upisu stečajne mase i pokretanju parničnih postupaka, da je isti na sudski depozit uplatio iznos od 750.000,00 kn na ime podmirenja troškova protivne strane za slučaj nastanka obveze i da je financirao odvjetničke troškove za zastupanje, kao i da je prijenos tražbina predložen nakon što je donesena presuda u postupku P-1466/2020.
20. Naslovni sud iz navedenih činjenica zaključuje da Stečajni vjerovnik ne bi pokretao parnične postupke, uplaćivao znatni iznos na sudski depozit za podmirenje troškova protivne strane te financirao odvjetničke troškove kada on ne bi stekao uvjerenje o znatnom stupnju vjerojatnosti uspjeha u sporu.
21. Dakle, u situaciji u kojoj naslovni sud nakon uvida u tužbu i odgovora na tužbu u predmetu P-1703/2020 navodi da (zbog cijelog niza istaknuti prigovora, kompleksnosti predmeta i broja uključenih strana) nije moguće ocijeniti vjerojatnost uspjeha tužitelja u sporu, isti, s druge strane, ističe da je Stečajni vjerovnik prije upisa stečajne mase znao da postoji znatni stupanj vjerojatnosti uspjeha u budućem parničnom

postupku i da je upravo zbog toga Stečajni vjerovnik ishodio upis stečajne mase te preuzeo na sebe financiranje postupaka.

22. Suprotno takvim zaključcima, Stečajni vjerovnik ističe da je uplatom depozita i financiranjem odvjetničkih troškova preuzeo znatni financijski rizik i da je potpuno promašeno njegove radnje koje su bile korisne za sve stečajne vjerovnike uzeti kao opravdanje odluke iz koje *de facto* proizlazi da Stečajni vjerovnik pokušava zloupotrijebiti svoju većinu u skupštini vjerovnika.
23. Što se tiče postupka P-1466/2020, Stečajni vjerovnik ističe da su predmetne odluke skupštine vjerovnika izglasane prije nego je stečajna upraviteljica podneskom obavijestila stečajne vjerovnike o pravomoćnosti presude u navedenom postupku. Također, naslovni sud propušta navesti da iz uvida u „e-Predmet“ proizlazi da je u tom postupku tuženik podnio prijedlog za dopuštenje revizije, zbog čega pravomoćna presuda i dalje nije konačna.
24. Nadalje, naslovni sud navodi da je u ponovljenom ispitivanju jesu li donesene odluke skupštine u zajedničkom interesu svih vjerovnika uzeo u obzir i činjenicu da je Općina Privlaka na temelju pravomoćne presude Općinskog suda u Zadru P-1466/2020 dana 1. veljače 2022. na račun stečajne mase uplatila iznos dosuđen presudom (iznos od 1.828.618,49 kn na ime glavnice i kamata te iznos od 87.519,98 kn na ime dosuđenih parničnih troškova).
25. Iz navedenog naslovni sud zaključuje da postaje upitna primjena odredbe čl. 244. Ovršnog zakona (kojom je propisana mogućnost ograničenja iznosa za koji se može provoditi ovrha radi naplate tražbine na novčanim sredstvima jedinice lokalne samouprave), a na koju odredbu je ukazala stečajna upraviteljica te je istu odredbu naslovni sud uzeo u obzir u prethodnom ispitivanju jesu li donesene odluke u zajedničkom interesu stečajnih vjerovnika.
26. U odnosu na navedeno, Stečajni vjerovnik upućuje na raniji dio žalbe u kojem je obrazložio zašto je za ukidanje predmetnih odluka skupštine vjerovnika potrebno do razine izvjesnosti kumulativno utvrditi: i) da će Stečajni dužnik uspjeti u parničnim postupcima koje vodi te ii) da će dosuđene tražbine biti moguće u razumnom roku naplatiti od tuženika. U tom kontekstu stečajna upraviteljica je u svom izvješću uputila na navedenu odredbu čl. 244. Ovršnog zakona.
27. Naime, s obzirom na to da Stečajni dužnik oba postupka vodi protiv jedinice lokalne samouprave (Općine Privlaka), čak ni pravomoćni uspjeh u oba predmeta ne znači da će Stečajni dužnik moći u razumnom roku naplatiti te tražbine od Općine Privlaka jer postoji zakonska mogućnost (trajnog) ograničenja ovrhe na novčanim sredstvima jedinice lokalne samouprave radi njenog urednog funkcioniranja.
28. S time u vezi, Stečajni vjerovnik ističe da je promašeno obrazloženje naslovnog suda prema kojem je postala upitna primjenjivost navedene odredbe zbog činjenice da je Općina Privlaka dobrovoljno postupila prema pravomoćnoj presudi u predmetu P-1466/2020.
29. Naime, glavnica dosuđene tražbine u predmetu P-1466/2020 je 27 puta manja od glavnice tražbine u predmetu P-1703/2020. Stečajni vjerovnik smatra da je stečajna upraviteljica, pozivajući se u svom izvješću na odredbu čl. 244. Ovršnog zakona, prvenstveno imala na umu nemogućnost naplate tražbine u slučaju pravomoćnog uspjeha u predmetu P-1703/2020 jer bi tražbina dosuđena u tom predmetu (glavnica i pripadajuće kamate) premašivala godišnji proračun Općine Privlaka.

30. Navedeno jasno proizlazi iz dijela Izvješća stečajne upraviteljice u kojem je ista ukazala na projekcije godišnjeg proračuna Općine Privlaka za 2022. godinu (cca 22.000.000,00 kn) te 2023. godinu (cca 19.500.000,00 kn), a koji podaci pokazuju da je iznos tražbine koji je utužen u predmetu P-1703/2020 otprilike trostruko veći od godišnjeg proračuna Općine Privlaka.
31. Međutim, Stečajni vjerovnik ponovno naglašava da je bespredmetno govoriti o naplativosti navedenih tražbina u situaciji kad je prvenstveno upitno njihovo postojanje. Naime, postojanje navedenih tražbina ovisi o ishodu parničnog postupka P-1703/2020 u kojem još nije zaključen niti prethodni postupak (a u kojem se ostvaruje velika većina ustupljenog iznosa), a također i o odluci Vrhovnog suda RH o dopuštenju revizije u postupku P-1466/2020 (u kojem se ostvaruje manji dio ustupljenog iznosa).
32. Budući da stečajni sud ne može prognozirati odluke suda u navedenim parničnim postupcima, valjalo je odbiti zahtjev vjerovnika Republike Hrvatske za ukidanje odluka skupštine vjerovnika.
33. Slijedom svega navedenog, Stečajni vjerovnik predlaže da drugostupanjski sud usvoji ovu žalbu te preinači Pobjano rješenje na način da odbije zahtjev za ukidanje odluka skupštine vjerovnika donesenih na skupštini vjerovnika 14. prosinca 2021.

Blue Iris Resolution d.o.o.
Mateja Turkman
Su-666/2019